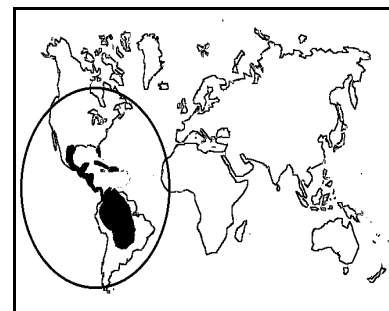

Bufo marinus

Nederlandse naam: Reuzenpad
Duitse naam: Aga-kröte
Engelse naam: Neotropical toad, giant toad, marine toad

Plaats in het dierenrijk:
Klasse: Amphibia
Onderklasse: Anuromorpha (kikkersachtigen)
Orde: Anura (Salientia) (kikkers en padden)
Suborde: Procoela
Familie: Bufonidae (echte padden)

Lengte: Tot 25 cm.
Herkomst: De reuzenpad komt voor in Midden- en Zuid-Amerika, van Zuid-Texas tot in Argentinië.
Terrariumtype: Deze dieren vragen een vochtig terrarium. De dikke bodemlaag moet vochtig zijn om de luchtvochtigheid op peil te houden. Als bodemmateriaal kunnen bark, hydro-korrels of spagnum worden gebruikt. Van hout of ander materiaal moeten schuilplaatsen worden gemaakt.
Temperatuur: 25 - 30 °C. (dagtemperatuur)
15 - 20 °C. (nachttemperatuur)
Voedsel: Krekels, vliegen, treksprinkhanen, morio- en meelwormen kunnen worden gevoerd. Bij meelwormen oppassen met oudere exemplaren vanwege het te harde chitine-schild. Wormen in het algemeen niet gebruiken als hoofdvoedsel en altijd voeren in een bakje waar ze niet uit kunnen ontsnappen. De voedseldieren voor het voeren bestrooien met calciumpoeder. Eén keer per week vitaminepreparaat toedienen (zie ook 'water'). Het zijn flinke eters. De reuzenpad is een van de weinige paddensoorten die van tijd tot tijd zelfs kleine zoogdieren of zelfs rauw vlees eet. Er zijn gevallen bekend waar de eigenaars hun dieren vet mestten met honden- of kattenvoer!
Water: De dieren vragen een grote waterbak. Dagelijks moet het water worden ververs. Gebruik altijd lauw water. Eén keer per week kan aan het water een vitaminepreparaat worden toegevoegd.
Voortplanting: De dieren zijn eierlegend. Het aantal eieren per legsel bedraagt enkele duizenden stuks.
Overige opmerkingen: De bodemlaag moet regelmatig worden ververs (ammoniakgeur dient als waarschuwingsteken. Eigenlijk vooral 's nachts actief, maar ze komen overdag wel op voer af. De pad kent tegenwoordig een groot verspreidingsgebied, omdat ze werden ingezet als verdelgers van ongedierte op bijvoorbeeld suikerrietplantages. Het melkachtige gif uit de klieren (van het oog lopend tot op de rug en de flanken) is zeer giftig. Na het beetpakken dus altijd de handen wassen!

